

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »
Un any.....	2'60 »
Per dotzenes.....	0'45 »
Núm. a travésats des 2.ª tom....	0'06 »
Id. id. des 1.ª tom....	0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI T'É VENT A SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENÀ DE CORT, N.º 41.

Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.... 0'85
1 any.....	3'25
Dins España.....	3 mesos.... 1'00
1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè.....	3 mesos.... 1'50
1 any.....	5'00

UN BÒN CONSEY.

Era un diumenge decapvespre des mes de Setembre, que jò y un compaïny, mos passetjavan per sa vorera d'un frondós hòrt contemplant sa séua bellesa, y quant estarem un poch cansats, mos asseguerem baix d'un marge à redòs d'un espès avellané. Encara no estavam asseguts, quant s'entregaren dos homos camí, camí, y s'assegueren també pròp de nòltros, però de mòdo y manera, qu'estavan segús aquests rossinòls que nòltros no mos trobavam en tot aquell redòl.

Eran aquests dos homos un mariné y un honrat propietari; es mariné havia nòm Gumersindo y es propietari Juan.

Després d'havè tocadés varies converses, ensataren aquesta, que fa es nòstro cas:

—Ja 'n deus havè vistes moltes de còses aquests deu anys que fa que faltes! (deya es propietari à n'es mariné.)

—Sí; ja n'he jò vistes... y moltes; y de tota classe; y te dich qu'heu val es viatjà per *despreocuparse* de moltes còses.

—¿Vòls dí qu'estás *despreocupat*?

—Sí, sí, *hombre*, del tot; y te dich en confiança, que 'n matèria de religió, no crech rès.

—Homo: y tú deus essè un d'aquells *monstruos* espantosos y raros, anomenats *ateos*. ¿Y en ses tempestats no has invocat may à La Sanch?

—¡Ah! axò sí. Lo qu'es diu La Sanch, sempre li pas un Crèdo cada día; y ara, quant vaitx vení, li vaitx regalá un ciri d'una lliura.

—Ydò, homo, sias consequent. ¡La Sanch es es Gefe de sa nòstra religió.

—¡Però no te dich jò que no 'n tench de cap classe!

—Jò te dich que ments y no saps lo que 't pesques; perque tots tenim un sentiment de religió; hasta els salvatges del Afganistan, y tú mateix, ets un testimoni d'aquesta veritat en lo que acabas de dí. Lo qu'has de dí es, que molts no segueixen ets impulsos de sa

religió; y sa pòca llum que tenen d'ella, román casi del tot eclipsada per ses passions.

—Però, ara que ja hem ensatat sa tortada, diguesmè: ¿Qu'es religió, y de que serveix?

—Sa religió es es conjunt d'els devers que tenim en vés de Deu. Ella, elevant a s' homo de cap en el Cèl, el fa superiò à tots els sers que subsisteixen en el mon; y has de sèbre que no hasta s'educació moral, ni sa civilisació des sigle; no basta aquell adagi qu'está en boca de tants, però que no més el tenen en es cò y à sa pràctica els homos de religió. «Lo que no vòls per tú, no heu vulgues per ningú.» Es precis é indispensable adorà à Deu y seguí ecsactament es preceptes de sa religió.

—¿De quina religió?

—De sa de La Sanch.

—¿Vòls dí qu'es tení confiança en La Sanch es tení religió?

—Ja se vé que sí. La Sanch es Deu y aquest es es téu. Quant tú no pòts rès per tú mateix que 't tròbes desesperat llavò sents una fòrsa que t'obliga à acudir à un ser més poderós que tú.

—Bòno: amb axò m'has convensut; però tench una còsa que dirte.

—Diguès lo que vulgues.

—Tú fins ara no més has parlat de sa religió en general, y jò qu'he corregut molt, n'he vistes moltes, y de moltes classes, no sé quina agafá, perque tots diuen que sa séua es sa milló.

—Jò te diré: religió no n'hi ha més qu'una, axí còm no hey ha més qu'un Deu y una veritat, no hey pòt havè més qu'una religió.

—Però, si jò t'assegur que n'hi ha moltes per fóra Mallorca de religions!

—Ja t'entench, ja; y te dich que no n'hi ha més qu'una de bònna y ses altres disidents, pignant totes amb tant de frenesí per sa séua respectivament, qu'asseguran y pòsan amb evidència aquesta veritat, de que no hey pòt havè més qu'una religió verdadera.

—Bòno; lo que tròb jò ara qu'en es triá son ses feynes: es es dí, vés tú à veure quina es sa verdadera entre tantès. ¿No tròbes qu'es ben difícil?

—No: se pòt sèbre molt bé. Diguesmè: ¿Còm coneixes tú ses monedes falses de ses vertaderes?

—Amb so sò, amb sa marca, amb so pès, amb...

—¡Angela Maria! ydò heu coneixes amb sos motius de credibilitat que poseyexen; ydò des mateix mòdo sa religió será entre totes, y sobre totes, sa verdadera, sa que poseyeix més motius de credibilitat, y cap los poseyeix més que sa nòstra: Santa, Catòlica, Apostòlica, Romana: es mateixos nòms de que se compòn, bèn esplicats, fan veure clarament qu'es sa verdadera, y més de vint millons de màrtirs de tota edat, seco y condició, han donat sa vida per testificá sa séua divinidad, y al mitx des torments més horrorosos y bárbaros.

—Vamos, m'has convensut del tot: però, una pregunta y será sa derrera: ¿Còm es qu'apesá de tot lo que dius, sa religió Catòlica, Apostòlica, Romana, es sa més perseguida?

—Ydò, aquí está sa milló pròva d'essè sa verdadera. Quant nòltros veym qu'una causa no sempre produeix es mateix efecte, deym: «*aquí hay gato encerrado*» apliquèm es dítxo. ¿Hey pòt havè pròva més convincent de sa divinidad de sa nòstra religió que sa séua existència després de denòu sigles de combats? ¿Hey hauria cap associació que si hagués sufrít la millèssima part de persecució qu'ha sufrít ella, s'en cantás gall ni gallina? Vamos: responmè, Gumersindo.

—No, Juan; no tench rès que respòndre; sòls me sap greu d'havè estat algun tant separat d'ella; però promèt desd'avuy essè un bòn cristià.

Y s'axecaren per anarsen à la vila perqu'es sòl ja era pòst.

Y nòltros que sempre haviam guardat un silenci sepulcral, lo mateix que dos conís que senten es cans pròp, mos axecarem també per anarnosnè à retiro.

Per acabá vos diré que desd'aquell día En Gumersindo es un verdadé homo honrat à carta cabal.

Tot aquest fruyt pòt produhí *Un bòn consey*.

MESTRE GRINOS.

UN XIGARRET.

Herba sèca es tabach té
Qu' es semblansa de la mòrt,
Y quant el fum me recòrd
Que jò també 'm secaré.

Es papé es viva figura
De la mortaya funesta,
Igual en tot à la vèsta
Que duré en la sepultura.

També 'm representa el fòch.
O l' Infèrn ò el Purgatòri;
Deu mèu, donaumè adjutòri
Perqu' aquell fòch no me tòch.

Quant el xigarro jò encench
Mon desitx més estremat
Es que Amor y Caritat
Abrassin el còr que tènch.

Sa cendra 'm diu ben formal
Lo qu' ha de torná el mèu còs,
Quant dins la Tèrra repòs
Fins el Judici final.

Amb so fum que s' espargeix
Ses vanitats d' aquest mon;
Medit y veitx qu' elles son
Còm es fum qu' es desvaneix.

UN FUMADÓ.

CUADRET DE COSTUMS.

(IMITACIÓ D' EN ZOLA.)

Mos trobam à dins un tavernutxo de pròp de Ciutat. Es un diumenge decapvespre. Ses parets son d' un coló indefinible entre morat y nègre. Ses mosques han omplit ses bigues d' una còsa morena y molt bruta. Es tassé es ó ha estat vert; quatre ó cinch botelles de resòlis y aygordent d' anís hey están aficades dedins; botelles de coló d' ala de mosca. Un pòt de vidre, plè de rollets y crespells, mòstra un dit de verrim. Es taurell tot plè de tassons, també de vidre vert; tassons que nedan dins una bassa d' aygo coló de sempenta de frare; tassés, tasseles y embuts, tot mesclat, forma, diguemhò axí, s' altá del déu des such.

Es trispòl es llenegadis, es nègre, es enfitat; s' hi veuen quatre ó cinch cadieres amb ses séues barretes qu' han sufrít una sensible trasformació, sa bòva les penja per devall; es ceròl les umpl desde sa respalla fins à ses cames. Ensá y enllá penja de ses treginades un manat d' afaus que serveix, segons contan els sacerdots del *dios Baco*, per castigá de mòrt à ses mosques temeraries y profanes. En es fondo de més endins de tot, veym una mampara plena de ceròl que degota, y à darrera, una tauleta baixa amb ses cames axencades, tota bruta, y

més nègre qu' es carbó. Revoltant sa taula, hey ha dos tròssos de lleñam amb cames, que fan es servici de banchs, y à demunt sa taula hey descansa una còpeta tota plena de cènra coló de plom y de puntes de xigarret y un caliu de foch que fa ses derrerres. Per tot arreu se sent un' olor de totes herbes y de llevat agre que no s' hi pòt aguantá; ses arañes s' entretenen en guarní es recons d' esplendits cortinatges; sa pols apar qu' haja prèps per escarada ompli lo sant temple, y es fum des tabach s' escampa per totes parts fent es nòble servey de sa mirra qu' empleavan es bacants amb ses séues escandaloses festes.

Passem revista à n' es personatges. A darrera es tassé una dòna grassa, mostatxada y vestida de gala; axò es, volant net y amb sa clenxa molt lluenta; fa ses vens de sacerdotissa. A devòra es portal un personatge de qui ha dalt rapa una mala guitèrra y entona ó desentona una petenera acompanyada amb música del *Llanto*. Escoltau una de ses séues cançons:

Señó Alcalde mayó
Yo soy una petenera,
Que de día voy al tabaco
Y de noche á la carrera.

Es cantadó alsa desiara es colso y desiara escup, tosseix, se pòsa es capell devant ets uys; fa un rot y segueix amb ses cansons *flamenca*s que no sab qu' es pesca.

Asseguts à devòra sa tauleta de darrera sa mampara hey ha quatre personatges, els més rars, els més lletjos, y els més espellissats del mon. Jugan un *truch-y-flò*, qu' es es joch *favorito* del *dios Baco*. Tots quatre amb sa caramella à sa boca, tots quatre riguent ó flastomant;... *envit, dos mès; flò; truch, re-truch, val nòu, jòch fòra; sa reservada; fas trenta dos, y jò trenta quatre; jò som ma, jò, ni tú, ni tú, jò he donat ses cartes*. Ses cartes van al ayre, s' umplan d' impropèris, se desafian; infantons que s' aferran per ses cames de son pare, ses dònas entran, se trèuen ses bragues, y gracies à s' intervenció d' un nòu adoradó qu' arriba y que paga es beure, tot queda apaciguat y tranquil.

Vènen altres personatges, marit y mòlla, dos infantons espellissats y un nin à sa mamella que ploriña. S' en entran à dins es temple; saludan l' altá; alsen es colso, y beuen un tassonet de ví perque à dins Ciutat no 'n pòden beure de bò ni de dolent; es dos atlotets surtan de fòra, se barayan, se rapiñan; sa mare surt, y mentres los batcula à tots dos, es vent li alsa ses faldetes y li fa mostrá uns baixos que no tenen rès de sacerdotissa. Mentres tant s' infantó que mama, y que sa mare ha deixat per aná à despartí es dos atlots, juga 'p' eu tèrra, fa ses feynes, s' en unta ses anques, s' en umpl sa cara, es brassos, y queda convertit amb un xerafi d' En Proassa, pin-

tat d' olorosos y suavissims colors. Sa mare el prèn, el batcula, l' adorm, y asseguda à una cadira baixa, *zin-zan, zin-zena*, amòlla aquesta cansó que fa adormí:

Hey havia un moix
Dalt una teulada
Qu' amb sa boca duya
Una sobrassada.
Y jò li vaix dí: moix,
Dassen un bossí;
La tamperrantana
No 'm basta per mí.

Y mare y nin quedan adormits còm un tronch.

Compareixen altres personatges per l' estil y s' acaba sa festa setmanal dedicada à n' es *deu de ses turques*.

Ses dònas umplan es bòtil de ví, el s' amagan à dins es pits, y mentres vénen de cap à Ciutat ets homos, qualcun fent *esses*, se barayan, flastoman, amèssan ets infantons; pegan à sa dòna; y abans d' arribá à sa Pòrta s' apareyan tots, conversant de cans y de cusses, d' en *fulano* que l' s' en dugueren à n' es Caputxins amb un carretó de ma; d' en *sutano* qu' ha posat es llit à peñora; y cridan y fan manades, tot amb sa sana intenció de distrèure es *punxa-sarris* perque no nòtin es bultet que los fa es bòtil de ví.

Es vespre s' en van à jaure amb santa pau, y moltes vegades amb sant garròt, y es dilluns s' en torna s' homó à fé feyna y sa dòna à portá llagòts d' un portal à s' altre. Es dimars j' han acabat es doblés; es dimecres menjan de manlleu, es dijòus dinan de sopes sens òli; es divèndres dejunan còm à bòns cristians; es dissaptes hey ha sarau de trompades que no son de vent, y es diumenges tornan altre vòlta à celebrá sa festa dedicada al sant patró d' els gats.

Si aquest quadret de costums el creys un poch massa fòrt, no teniu més que fé una vòlta per fòra pòrta es dies de festa, y notareu de seguida qu' es una veritat en camieta sa qu' acab de dibuxarvós.

F. G.

SES QUATRE RETGLES.

Un atlòt que vé à n' el mon
Tracta d' aprendre 'l *sumá*,
Y se dedica al *restá*
Totduna qu' els aïs hey son.
Quant ja sab bé lo segon
Llavò que ja es pòt casá
Aprèn es *multiplicá*
En bens y amb infants menuts,
Y quant ja los té garruts
De *parti* aprèn y s' en vá.

GERONI TONI.

ES BASTAIXOS NOUS.

S'altre dia un señó ciutadà baixá des tren des ferro-carril y quant sortí de s' Estació amb un *saco de noche* ó maleta en sa má, per ánersen cap á ca-séua qu' es pròp de Santa Catalina de Sena, s'hi arrambá un atlòt de catorze anys, forsetjant per prenderli sa maleta y diguentli:

—Me don, señó. Jo ley duré fins á ca-séua, còm s'altre vegada que vengué. ¿Que no'm coneix? Jo som es qui ley vaitx dú s'altre pich qu'arribá.

Es señó, en efecte, recordá sa fesomia d'aquell atlòt y sa séua honradès, perque després d'haverlo servit bé quant li demaná qu'era lo qu'havía goñat, li havia respòst: «Lo que vostè voldrá. Aquí es pròp d'es carril. Me don lo que trobará»; y ell li havia donat un real de velló preguntantli si estava content y s'atlòt li havia dit: «Sí señó, contentíssim.»

Y pensant en sí mateix: Axò es un pòbre atlòt que s'ha de goñá es pá d'avuy; maldement pesás poch es feix, y visqués tan pròp, per fé aquella llimosna indirecte li doná sa maleta y el deixá caminá darrera éll.

Quant arribá á ca-séua, s'atlòt anava amb un altre bergantell més garrut, que va essé es qui entregá sa maleta á n'es señó.

Aquest se tregué mitja pesseta en plata, perque no duya menuts, y la va doná á s'altre atlòt, però aquest li digué qu'havía de pagá á s'altre. Heu fé, però aquest bergantell garrut, amb gran sorpresa des señó, li digué:

—Axò no'm basta. M'ha de doná una pesseta. Jò som bastaix de patent. Axò está tarifat.

—Ja'ls hi goñaríes dolsos si cada tres minuts goñasses una pesseta. Bé: jò no tench rès que veure amb tú, (contestá es señó.) Jò he tractat amb aquest altre jove y á tú no't conech per rès. (Y girantse á s'altre li demaná:) ¿Qu' es lo que't tench de doná?

—A mí, no rès; perqu'aquest bastaix nou no ha volgut que jò dugués sa maleta, perque no tench patent còm éll; y la m'ha prèsa abans d'essé á sa Porta.

—¡Ah! ¡Vòl dí que jò no'm puch servir de quí vuy! Axò heu tench d'aclarhí. Meem sa patent, (va dí es señó á s'altre amb intenció de veure quin número tenia.)

—Aquí la té, (li contestá.)

Y li tregué un papé nou de patent de bastaix, però tengué bon cuydado de que no pogués veure es número.

Es señó li va dí que milló pensat no necessitava veurerla, perque per rès el conexia á éll, y dirigintse á n'es primé atlòt, li doná sa mitja pesseta. Còm aquest no la volia, li va dí:

—Mira que te quedarás sense cap doblé, si no la vòls; perque ja sabs que s'altre vegada cobreres un real de velló.

—Però aquest no vòl cobrá méuos, (digué s'atlòt.)

—Rès que veure tench amb ell, y estrany molt qu'á n'es Govern de provincia donin patent de bastaix á un atlòt qu' encara no ha acabat de creixe, ni ha corregut sa quinta tal vegada, perjudicant aquells bastaixos antichs que merexen sa confiança des públich y que per axò son acrehedors á tota sa protecció de ses autoritats.

A la fi prengué sa mitja pesseta y aquell señó se quedá fent sa siguent reflexió.

Ses autoritats fan prendre placa y patent á n'es bastaixos perqu' es públich estiga més ben servit; però aquests empran aquesta patent per milló explotarló, establint un escluvisme y un privilegi odiós á favor séu y no des públich, y posant prèus que resultan ser escesus ateses ses condicions del cas històrich qu'hem contat. S'objècte des registre no es aquest.

Ses còses convé ferlès després de ben reflexionades, y establirlès després de ben madurades; d'altre manera en lloch d'essé una garantia pe s'individu li son una nòva molèstia que li dona que sentí y l'estorba en lo séu camí. Hey ha cèrtes industries que deuen havé d'essé *libres* per tothom, y sa de bastaix n'es una d'elles.

Altres mèdis hey ha d'evitá cèrtes abusos que sa concurrència ocasiona; y sobre tot s'ha de mirá quines persones son ses que registran y si son capasses de cumplí ses obligacions que s'imposan.

PEP D' AUBEÑA.

UN BON CONSEY.

Si tú, per bé téu, desitjas
Els bens que tens conservá.
Y viure dins l'alegría
Sense plets ni maldecaps;

Mentres que tos pares viscan,
Sempre, sempre, has de pensá
Que lo que tens y que guañes
Es tot d'ells y los pertany.

Y tú, còm bon fíy, procura,
Veure el téu pare medrar
En bens de fortuna y en honra
Perque gaudeixca molts anys.

Quant ja sian mòrts tos pares
Llavò sempre pensarás
Qu'aquells bens qu'ells posehían
Han passat als téus infants.

Y que tú que los cuydavas
Còm á séus ara has d'óbrar
Còm si fosses d'ells téus fíys
Curadó ó apoderat.

BENET POQUET Y CLARET.

XEREMIADES.

Dóna Magdalena Bonet de Rico, Presidenta de sa Junta organitzadora des *Congrés nacional de dónes*, ha tengut sa bondat de participarmós amb un atent *B. L. M.*, ses resolucions qu' ha prèses sa Junta fins el dia d'avuy, per dú á cap sa celebració des Congrès.

Mos suplica que publiquem en es nòstro setmanari un escrit molt llarch que mos envia, y encara qu' es nòstro gust fora es ferhó, ses curtes mides des periòdich y es gènero humorístich á que perteneix mos ho impedeixen. Axí mateix, estractantlò, dirém: Qu'aquelles resolucions son: 1.er Publicá s'objècte des Congrès: (Ja desitjam sebrerlò per clá.) 2.^{on} Fé festes per solemnisarló: (Axò de festes de señoretas, ja mos agrada molt.) 3.er Prescindí en dit Congrès, de política y no malquistá ses creències relligioses, socials ó filosòfiques: (Si fós vèra aquesta, ¡quina corona li posaria jò á n'es Congrès y á cadascuna de ses señores que'l compondrán!) 4.^t Que tots es periòdichs las apoyin y defènsin: (Si heu fan axí còm diuen es segú aquest punt.) 5.^t Cercá doblés: (Sense doblés no's pòden fé cuyeres.) 6.e Fé constá amb acta lo fét per un señó mahonés per «uní ets esfòrsos de sa Junta y doná forma á n'es pensament.» (Está ben fét.) 7.e Posá en coneixement des públich ses demés resolucions: (Es molt just.)

Amb un altre escrit ha tengut dita señora Presidenta s'amabilitat de comunicarmós lo resòlt en sa darrera sessió; y es: 1.er Fé propaganda, y cercá personal, y posá fòrts es fonaments des *principis solidaris* qu' han de presidí tota resolució: (¿Quins son aquests? No mos ho diu:) esperant amb seguredat, que s'opinió pública farà justicia á ses señores: (¡Ja's de rahó!) 2.^{on} Posarsé en contacte de tota casta de societats y persones: (Ben pensat.) 3.er Cercá señores, facilitantlós es camí d'entrá dins es Congrès: (Ben determinat.) 4.^t Multiplicá ses reunions, adquirí local, y practicá devers en vés de sa beneficència: (Axò ja es més que perorá.) 5.^t Fé sócios honoraris y de mèrit á tots els qu' han procurat que sa dóna ocupi en la Societat actual es rango que li correspon per ses conquestes de sa cultura y *moralidad* de s'edat moderna: (Axò no heu-enteném bé del tot. Convendria aclarirhó.) 6.e Un vòt de gracies á n'es qui han ajudat á n'es Congrès: (No son dónes totes sóles.) 7.e Captá de casa en casa cantidats, donant recibo á n'es qui serán generosos: (Lo mateix que fèren abans des *buñol* de ses *Fires y Fèstes*.) 8.e Apelá á n'es Teatros y Societats per trobá recursos pecuniaris: (Ben pensat: *Homo ó dóna sine pecunia, imago mortis*.) 9.^{ve} Justificá en es Manifest que s'ha de fé qu' es Congrès ha d'essé

obra de tothom, y demostra que sa dona aspira solament à fins nòbles, grans, útils y generosos: (Bòns fonaments son aquests perque tot vaja bé.) 10. Fé coneixe es beneficis que durà à Mallorca aquest Congrès, p'es prestigi y respecte que merexerà de totes ses Nacions: (Axò si qu'heu trobám un poch de fum de formatjada.)

Dita señoa mos demana nòta des dies que surt es nòstro setmanari, y que n'hi envièm dos ecsemples. Contestant, tennim es gust de dirli que surt es dissapte, dia dedicat à la Verge Maria, patrona y modelò de totes ses dones; y que quedan donades ses ordres perque se faciit à la señoa Presidenta des Congrès els dos ecsemples que demana.

Desitjam que Deu los don acèrt en totes ses séues deliberacions, à fi de que mereiscan ses manbelletes de tots els homos y dones que cercan fé sa felicitat des género humà.

Oportunament varem rèbre una invitació de sa Junta de s'Associació de Sant Jusep convidantmós à sa festa del 15 d'aquest mes.

No hey anarem per falta de temps, però aghim aquesta distinció y estám dispòsts à secundà ses bones òbres que aquesta Associació s'ha proposades.

Amb s'aygo qu'ha cayguda aquesta setmana passada es d'esperà un any hò del tot en quant à baixos, perqu'es sembrats son sans y pujan de lo milló.

En quant à metles, paciència. No heu podem tení tot.

¿Que diriau abont han anat à parà ses figures de cera? A Manacor: al mitx d'una plassa que vòlen que sia Iglesia.

Ses autoritats supòs que vellarán perque ses figures de cera no sian figures de seu ó de petróleo, y perqu'ets orguets sian s'acompañament de ses campanes, y sa distracció d'aquells veynats.

Es cavallé Cayetano qu'ara fa cinch mesos va doná algunes funcions en es teatro de Manacor, que foren de lo milló que se pòt veure en prestidigitació, ha arribat altre vegada à Mallorca y dona funcions en es Teatro-Circo Balear.

Còm à bòn cavallé no s'ha descuydat de convidá al Directó de L'IGNORANCIA per aná à veure ses séues habilitats y per aquesta atenció li donam moltíssimes gracies.

Recomanam à n'es nòstros suscriptós que vajan també à veurèl perqu'es segú que los deixarà admirats. Es una còsa portentosa lo que fa y no som nòstros totsòls qu'heu deym sinó que sa veu es general.

Bé que ja un'altre vegada L'IGNO-

ANCIA va fé coneixe ses séues may vistesses habilitats.

Hem rebut sa carta seguent:

Ignorantíssim seño Directó del periòdich L'IGNORANCIA: Li suplich que me fassa es favó de trempá s'òrga y de posá una xeremiada à n'es seu humoristich setmanari sobre ses acères desnivellades y plènes de fanch des carré de Sant Miquèl perqu'es un escándol. Jò'n pas dues vegades cada dia y m'he de comprá un parey de botes cada setmana. S'altre diassa vaitx pegá una tropessada y em vaitx desviá un pèu, y gracies que totduna vaitx tení un metge llest que'l me torná posá en es seu llòch y no me va durá molt. Ley aghiré son servidor,

Un empleat des ferro-carril.

CONTESTACIÓ: Será probable que sa siquia de la Ciutat no sia necessaria dins poch's anys y qued suprimida dins tot aquell carré, y llavò s'hi posará remey. Per de prònte procur caminá amb sos uys, y no llenegá.

EPIGRAMA.

~~~~~

Un atlòt se confessava
Y es confés li preguntá.
Si en divèndres carn menjava.
Sense Butla y estant sá.
Y li respongué s'atlòt:
—No menj carn ni sobrassada;
Lo que menj qualche vegada
Es un tròs de camayòt.

MESTRE GRINOS.

CRIDA.

~~~~~

Tenda d'articles d'escriptori y dibuix

D' ELS

HEREUS D'EN GABRIEL ROTGER

CADENA DE CORT, 11, PALMA.

En PAPE y SOBRES trobarán de venta ses classes següents:

PAPE DE FIL ó DE BARBA, per escriure, de classe superió, y d'ordinari per borrados ó per embolicá.

PAPE PER CARTES DE COMERS, retxat, cuadriculat, blanch, blau, verdós, etc., etc., y es nòu, PAPE PLEGAMÍ.

PAPE PER CARTES, llís, retxat ó de quadrets blanchs y de colós, amb pinturetes representant animals, barques, carrils, flòrs, etc., etc.; *inglés* satinat ó amb *llustre*, mate ó *gratallós*; de variades formes y tamañs.

SOBRES PER CARTES, d'un, dos, tres y quatre doblechs; per oficis, esqueles, tarjetas, etc. blanchs y de coló.

SOBRES DE TELA, molt apropiat per enviá papes y documents à fóra Mallorca.

SOBRES DE COLÓS, baratos, pròpi per ses cases de comers; els quals se timbran à dita tenda per un mòdich preu.

NOTA. Se timbra es papé amb inicials de relleu, *gratis*, à ses persones que'l comprin à dit establiment; y cifres amb colós ó bé amb mem-bretes p'es preu de dues pessetes es cent fuys.

PORROS-FUYES.

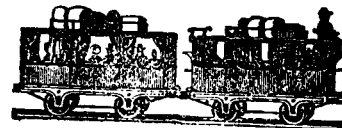
SOLUCIONS À LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Un hòmo que puja y diu que de-
valla ment.
SEMBLANSES.—1. En que té càlcula.
2. En que se descompnen.
3. En qu'hey ha Colomas.
4. En qu'hey ha blanch.
TRIANGUL.—Molines-Moline-Molin-Mòl-Mo-M
XARADA.....—Es-ca-la.
FUGA.....—Es diamant es, una prenda preciosa.
ENDEVINAYA.....—Un aglà.

LES HAN ENDEVINADES:

Totes;—Tres Beneyts y Un Germà d'ell.

GEROGLIFICH.

Felanitx
Llumajó
Porreras
Campos
Soller
Sant Juan

UN GERMÀ D'ELL.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un avaro à un nin?
2. ¿Y un xarradó à un cassadó?
3. ¿Y es marits à ses auvèyes?
4. ¿Y ses dones à ses lletugues?

EN PEPE.

TRIANGUL DE PARAULES.

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

Ompli aquests pichs amb lletres que lletgides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un nòm d'hòmo; sa 2.ª, un animal y una cantitat; sa 3.ª, lo que fa es Sòl cada dia; sa 4.ª, un personatge històrich; sa 5.ª, un animal faèl; sa 6.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

XARADA.

Sa primera sap cantá
Tant un tiple còm tenó;
Dalt es pins en gran primó
Sa segona es sòl posá;
Tot, una vila des plá
No es Campos ni Llumajó.

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

TERSAS

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
A. F.

FUGA DE CONSONANTS.

a . e . o . e . e . i . o . m . i . o . i . a . o . i . o .
J. A.

ENDEVINAYA.

No es ví, liquid, ni licor,
Y el fan per está dins botes;
Ses atlòtes casi totes,
El fabrican amb primor.

MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

28 ABRIL DE 1883
Estampa d'En Pere J. Gelabert.